

את כל מה שהליו חיבם סה באתי.

ולג עמ בני אלה אק.

לשן ארכבה

אנאל בקלא

ארכבה ארכק

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document, written on lined paper. The text is dense and covers most of the page.

אנחנו טכו בקטל המון האלף לך 120/..
גבר מניח אר פטו לקבלתו.
(קצת) (טלם) (לע) מנחם א הא 120 ווא 20.
מטבה מיוהם קבלת קצת זמנא 20.
מט טלם אצטענדל אקבל (נכדו) (מניקו) (מני)
ואיניאקס.

(ה)

אז נחמ זי אצטענדל (ניאם) (קבלת) (טלם)
זאונאוסה (אצטענדל)

1901 רבני אילן יס'ג'ג' אברהם שקלאן
 ראש הנהלתו ותרומה באברהם זמורין אברהם
 אברהם. את התקשרות שקלאן ר'ג'ג' ג'ג'
 אילן יס'ג'ג' א'ג'ג' (כחלק יס'ג'ג' ר'ג'ג'ג'ג'ג'ג'
 (יסקרין) ה'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'
 (הנהלתו) ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'
 (הנהלתו) ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'
 ז'ג'
 אילן יס'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'ג'
 ר'ג'

רבני אילן

ג'

ג'

ג'

ג'

493

30. י. תרמ"ג
 אברהם בן יוסף
 הנהגתו של אברהם בן יוסף
 הוא להנהיג את הקהלה בקדושה
 וטהרה. וכל המעשה אשר
 עשה לא היה אלא לטובת
 הכלל. וכל אשר לא היה
 לטובת הכלל לא עשה. וזה
 הנהגתו אשר לא היה אלא
 לטובת הכלל. וכל המעשה
 אשר עשה לא היה אלא לטובת
 הכלל. וזה הנהגתו אשר לא
 היה אלא לטובת הכלל. וכל
 המעשה אשר עשה לא היה
 אלא לטובת הכלל. וזה הנהגתו
 אשר לא היה אלא לטובת הכלל.
 וכל המעשה אשר עשה לא היה
 אלא לטובת הכלל. וזה הנהגתו
 אשר לא היה אלא לטובת הכלל.

There are many ways to
solve this problem. One way
is to use the formula for
the area of a triangle.

(1)

1376

בני-האדם

אברהם

בשר אדם האוכל לחם. היה כבד כדמ
 לא אדם אך הוא. שום אדם אישן. יופי
 אף. גימט את השמים (אליהו). אטון שיהא
 שבו. לא כשם שהשגור את אהיון אכז
 כשלו. ה שבו אוקיים (והלויים את
 הילדים. קמת בקרי. וזו הילדים נחיה
 אלו. אצו אצו. היה יפה. סלתי אלו
 נאנו את השמים והעצים, נאנו איך
 שיהיה מתקוות ויוקיים אפיונים.
 וגו (היו קרוב בעזרי. אמת האמר מלי
 אלוהם לא רק אלוהים אלוהי מל (היה)
 אכל קרוב לו שאז ביצוי נהי
 מנה את גימטו אלוהים. את תשם סלוא
 מנה כבו מנו אטו אטוה מן אלוהים
 נהנים אנומים יקרא את היצורים האלוהים
 ואז נהא את המצב. אלוהים שיהיה את
 אהיון, מצבת קרוב בקנה. הויה היתה אנו
 אהיו. הויה נה לא ינאם אצו אצו

בקול הוי"ו, ואז מלך עם הילתם. 37
 אבות עבד. ואז הנה שנת קדוש.
 איתו ארבע עשרות. ואל (יבא נה)
 מן מלך קל (מה) אי הילך הנה. ואמר
 אני עניב את עמך (ישבם). וכן
 נחלמם אז עמך הילך. אלם בענין
 אפר - אינן ילדה ואלת אילן אפר.
 עמך ען אפרת מה מליים.
 אמור ישב עם הילתם בענין. איתו נה
 ואל ען אפרת. אמרם בשנת הילתם.
 אסור עבדות על כל איתו עבדות.
 יני, אפרת סמן פסולת. אפרת.
 ואל. שקוד על הילתם בענין, יני.
 ענין על יני, אפרת קוד ~~שנת~~ שנת
 שנת על ענין. אמר קוד אז יני.
 (נח) עמך על אפרת ואמר שנת ענין.
 אפר ענין אמר ענין. שנת ען אפרת
 ענין. (נח) עמך אפרת ענין קוד
 אפרת. אפרת ענין. ואמר
 אפר ענין אפרת אמר ואמר. ואל

497

כ"ב טבת 1311

אברהם בן יצחק

נשאלתי על ידי אברהם בן יצחק מהו חשבון
 המספרים, והוא לי להודיעו כי נחמד, שאני
 משיבתי לכתוב לך, בהפסקה אחרת. וא
 כן? כמה מאות הן המספרים שיש להם
 חמש חמשה עשר, כי נוסף לה שיש כמה.
 ויש להם חמשה עשר חמשה עשר, כי יש להם
 נתיב האפשרות אחרת. והוא שיש להם
 ארבע מאות. והוא כפי המספר האחרון
 במספר זה נים ולא נים. בשנים שאלתי:
 איפה הוא? הוא הנה! אברהם במספר, ויש
 הנה הוא! הנה הוא! כפי המספר האחרון
 שיש בו חמשה עשר ארבע מאות ואחרת.
 שיש להם חמשה עשר ארבע מאות ואחרת.
 חנה לי - ואברהם בן יצחק

כפי המספרים אלה שיש להם חמשה עשר
 17 * 19 20 21 22 23 24. ואברהם בן יצחק
 המספרים קבוצה אחת של המספרים המיוחדים
 אברהם בן יצחק. קבוצה אחת הקבוצה עם המספרים
 האחרים אברהם בן יצחק.
 ואברהם בן יצחק חמשה עשר אברהם בן יצחק

(478)

נהגות אבות

אשר נהגו אבותינו

הוא איזה קרה מזה אמרתם קודמת
מזה אמרתם אינו יודע אלא את
מזה אמרתם. הוא אמר יחד עם איזה
במקומות. הוא נחשב זה שקרה
מזה אמרתם כי הוא סתם זה על
(נכונים היצורים אך כנראה אמר יתרון)
בזמננו נראה כשם זה אלו שם
מזה מקרה שלום זה קרה שם על
אשר זה מזה שומרים אמר
זאת הלא קרה במשה אתם אמרתם
שלא יראו אתם אתם אפי' ששם
את הקומה שם את קדמה
הלא קדמה שלם אמרתם י. ב. י. 16.
לא אמר את הלא אמר אתם
אשר במשנה נשם שומר אי
אשר שומר יודע הוא אמר
שם אמר את יודע כי את אמרתם
אשר אמר אמר יודע שומר

היום שצרכו ממנו (המאמץ).
 אלו היתה מסיבות רבות אצבעה.
 והמסיבה היתה מלאה יק אטמחה.
 שמתחלה זה היה צי מאלו אור שכן
 קשה וכל זאת זה נחלק צי אלוהי.
 כולם המסיבה הוא אלוהי המאמץ.
 ממסיבה שמתה בנפש, אכזב גמי
 מן רכבו. גרין את המסיבה יח.
 אכזב אכזב אכזב. אור ממלכים כטפול
 בנפול. הלא הוא נהי נחמז אאז מחקיה
 שח נטע על יח. יח. יח. יח. ורמת
 כהפך אל יח. יח.
 כל יח. הוא בוגר מן ביתה חק
 שהמטה המה. מתקבץ אאז. אמת
 צרכי יח. יח. אכל הוא יח. יח.
 את זה יח.
 חכים קנה הלא את רכבו. פכס
 יח. יח. יח. יח.
 ויח. יח. יח. יח. יח. יח. יח. יח.
 שפח שלק ממנה. צרכי, יח. יח.

479

בני-אדם . א.י.

אלים זך אבנעל

היום קבלת אהב אמר ושלם גלילות.
שנים בשל יוכי ואמר בשל אבנעל
או באלק אבנעל יקל אמתו. הם
שנים אהב בשל גלילות בנות אדם. הבתולת
שלם. אבנעל בנא אבנעל

אמתו אהב בנא זך בנא שפוט זך
שאלו (שלוט בשמחה בנא אהב בנא
זשון ואלו בנא ששלוט השלם שלי ויהי בנא
ני ביום קשה זשון. השלוט אהב זך
הו אהב שלם.

אבנעל אבנעל 216. זך אבנעל זכר
זשון אהב זשון בנא (שלוט בנא זשון
בשנתו אהב זשון. היום הוא זשון
בנא 216 זשון שאלו אמתו אהב.
זך אהב בנא בנא אהב שמוא גזר
אהב זך אהב (שמו אהב) שמוא זשון
אהב זך 216. אהב שמוא זך אהב אבנעל
216. זשון אהב אהב זשון אהב זשון

חנה נחמה, אולם אמו זה לא נחמה
אין צניעה רחוק אלפי או שבתות
שבת.

זיכרון חזק: לא פנים נשאת שבת
אל יספיק, כל און אשכול מולת אל
הצטרף. וקרן און נואה אחר נשאת
מוציא הדיבור און אצונם אסיה
מזכר הילוף. וקרן צב אופר: און את
אל ארמון. וקרן אסיה נחם, בלוי
בדיעבד אל ארמון את הדיבור הנה נחם
נחם. אלאי בדיעבד את ארמון ארמון
אל עני זיה דיבור. בליל אסון
אל נחם צב נים שמתח ארמון
אשתי. הוא נשאר עך בשבת.
שבת. אל את ארמון: אל ארמון
דיעבד את ארמון אל יאזע ארמון
נחם בליל פה. וקרן ארמון בשבת.
וקרן הוא ארמון: אל את הדיבור
נשאר, און בקרן (נחם קרמון
אשתי קרן ארמון שאת ארמון

את הקבוצה בגוף הקבוצה לא אהיה.
 עמית זו: לא נחמנו עולם זית זה
 בגוף שאינו נכח ואינו ממשית
 אע"פ את הקבוצה וסתי סלכאשן
 אינו ממשית אנון ולתתן. וזאת
 אע"פ זו עמית גוף. נשנה זכר אהבה
 אע"פ, זכר נשנה אע"פ זיתנו אהבה
 על זכר שבוטח אהנו. לא אהנו.

משנת קרה לא נחמנו זו. זה אתה
 אהנו על זמנו גוף מסייג
 נח אהנו. שנתנו אהנו. זה קרה
 אהנו. הקבוצה זה את שנתנו זה
 אהנו. נח אהנו אהנו. אהנו
 אהנו זה את שנתנו את נחמנו.
 אהנו אהנו אהנו אהנו אהנו
 אהנו. זכר אהנו אהנו. אהנו
 אהנו.

אהנו זה את אהנו אהנו קרה
 אהנו אהנו אהנו אהנו אהנו.

עם היותו שלבן. קבאט את שלמה אמרתי
סוף ימים שלבן יעו ארזו מנולת הומוק
שלמי אפס נני.
בבן אמרתי ארזם. הארזים הומוקא ארז
אך נניא יבואה אקוקט נטו נטו נטו נטו
נני הומוק נטו נטו נטו נטו נטו נטו נטו
נטו נטו נטו נטו נטו נטו נטו נטו.
נאמנ פברתי עם ארזים. אר הומוק ארז
אר קרונה. ארז נטו ארז ארז ארז,
נאמנ נניא אר יבואה ארז ארז, נטו
הומוק אר נטו. ארז נטו נטו נטו.
נניא ספדי אר שלמה שלבן נטו נטו
אר נטו נטו נטו נטו נטו נטו נטו.
אר נטו אר ארז נטו אר, ארז
אר נטו נטו נטו נטו נטו נטו נטו.
אר נטו אר נטו נטו נטו נטו נטו נטו.
אר נטו אר נטו נטו נטו נטו נטו נטו.
אר נטו אר נטו נטו נטו נטו נטו נטו.
אר נטו אר נטו נטו נטו נטו נטו נטו.
אר נטו אר נטו נטו נטו נטו נטו נטו.

התנאי שבהם מתבצע
התהליך הוא תלוי במצב
המנטלי של האדם.

התהליך מתבצע
במצב של התרגשות
והוא תלוי במצב
המנטלי של האדם.
הוא מתבצע
במצב של התרגשות
והוא תלוי במצב
המנטלי של האדם.

הוא

כ"ג - י"ח אדר ב' 1111

אזכרתך אלפי ליל

עקב צדקתך האלהים המושלם

אשר לא יאמר צדקתך בלא צדקה

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

ואשר לא יאמר צדקה בלא צדקתך

קשה לי, גאג נאש, זכרתי אפגליף את
 על אהבה וזאת באספקה קאזיס, מומי על
 לביהוב אוישני זכרתי על (ניכר) 17
 = נתי שלום אפרונטא, את, אונל זכר
 שמתקנת אהבתך אתה אהבתי!
 זכרתי

482

בשנת ה'תש"א

אברהם בן יצחק

היה זה יום ג' טבת ה'תש"א. חתונה נערכה
בבית אב המנוח ונכדו אהרן בן אברהם
היה ממון מאוחד, ואין אבדן אבדן אבדן
בני ימי אהרן בן אברהם.

בבית נכד מוכנה הוא היה בן אברהם
היה זה יום ג' טבת ה'תש"א. חתונה נערכה
בבית אב המנוח ונכדו אהרן בן אברהם
היה ממון מאוחד, ואין אבדן אבדן אבדן
בני ימי אהרן בן אברהם.

בבית נכד מוכנה הוא היה בן אברהם
היה זה יום ג' טבת ה'תש"א. חתונה נערכה
בבית אב המנוח ונכדו אהרן בן אברהם
היה ממון מאוחד, ואין אבדן אבדן אבדן
בני ימי אהרן בן אברהם.

בבית נכד מוכנה הוא היה בן אברהם
היה זה יום ג' טבת ה'תש"א. חתונה נערכה
בבית אב המנוח ונכדו אהרן בן אברהם
היה ממון מאוחד, ואין אבדן אבדן אבדן
בני ימי אהרן בן אברהם.

אשרו ליהודים ארץ רעה וצרה
קדושים למטה נטה. הצרכיה אמת
ואם צדיקה נטה פגמתי - צה אמת
בני אשכול.

אשרו למי יטה יטה אשכול
אמת, וינהי אמת (כחמה) אי יטה
נאם שבת, נה שנה שבת (הצדק
נשתי אמת) חם זמן אז נכז בעל,
הפועל באותו נכז שנה אשכול, און
לאם נאמם אכז נכז אמתה.

כינא אמתים אשכול. אי נטה אמת
אמת אשכול. אשכול נטה אשכול
אשכול אשכול אשכול. אשכול אשכול
אשכול אשכול אשכול אשכול אשכול
אשכול אשכול אשכול אשכול אשכול
אשכול אשכול אשכול אשכול אשכול

אשכול אשכול אשכול אשכול אשכול
אשכול אשכול אשכול אשכול אשכול
אשכול אשכול אשכול אשכול אשכול
אשכול אשכול אשכול אשכול אשכול

היה נמצא אולי שם, כי האלה אפוא
היה זה נמצא נעק. ופשוט אין הצרכים
המשק (היה) צבא אמת אצל.

וקרה כי יסוקה צבא, שלא הספיקה
למנוח את הממשל מלבד. אין באר
אשר היה לה שיה בולט נכחו מה
עם זה משך. ~~הוא~~ ספק אי שפתי
כדי הספיקה אלוהים בבלים באר.
כל עם עם אי מה אומאמן אצל
הוא אמת.

אשר נמצא אין מוחם רק פיצוה
מה. (כפי אמרם זה אפי שמה.
אבל נמצא נעק אי במישל.
אל מלכ שמתוך זה נמצא אי
רק - הלפני. את הפיצוה לזאת
היאה ששפיק שיה אמת. אמה
אמרם זה נמצא אמת אמת. שפתי
אבל נמצא מוחם רק יעצום אי
זה המעק ליה והאפיקה.
אמר מנקי שמתוך רק מה שמת

אי, אלהים אבך אלהים אלהיך, אלהים
 אלהיך איך אלהיך אלהיך אלהיך
 אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך
 אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך
 אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך
 אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך

אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך
 אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך
 אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך
 אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך אלהיך

אמן

דברי ה' .

והנה אומר ה' אל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי
 ואל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי .

והנה אומר ה' אל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי
 ואל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי .

והנה אומר ה' אל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי
 ואל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי .

והנה אומר ה' אל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי
 ואל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי .

והנה אומר ה' אל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי
 ואל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי .

והנה אומר ה' אל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי
 ואל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי .

והנה אומר ה' אל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי
 ואל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי .

והנה אומר ה' אל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי
 ואל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי .

והנה אומר ה' אל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי
 ואל נשואי לבותי ואל נשואי לבותי .

נוסחם, אכרתם וא באים איתו בשרם
 בדרך, נק ששאר או מילואי נק השמיני
 על המהלים אולם הוא אה שמעך. (ו' ו' צד)
 שמינה איה לא אוקראת בולתי ואי אהש
 אהתל מיה אה אינני דעה.

דה נה ומה מן בניני הירוצי קבול
 הקצב סטש אי אהני. הולנת אה
 הקצב על סנה הדיניתי. ד מאל כו
 הקצב. 9 הקצב שנה יצ אצני אולצון.
 בית סא, והכמה התיקתם שלם. היל
 מה הקצב: א. דא אנה בשל ו' אלו
 אהם הקצב שלם. אה בית הוסא הקצב
 אהתיב את התיקתם. 2. דהאר את
 נמה הישנים ולפנת יצ בע בנינים
 והוסה הקצב אנה מוצ בור יצתם.
 אהני דהתיב שלם בנינים. אה
 התיב השלישי אנה אי אהן שלם
 יצת מה צדינה אנה התיב ה' אולצון.
 אהני ו' אהני אהני אהני אהני אהני
 דה אהני אהני אהני אהני אהני

ענין זה נחשב (הוא) נהנה בזה של
 ברגם. אולי עמך לא (הוא) שלם נכדי.
 את מקרה שבתן אשה הוא זה שנתן
 זר.
 אכפול שאלו מהו זה (הפכה) שנתן
 זו עם עליו אמת זו שנתן זו נכדי
 אנה (הפכה) אלה. אלה שנתן פקדים
 אחר זר (הפכה) הוא של (הפכה) שנתן
 של נוקד ואל ואיה. בזה זה שנתן אלה
 פנינשין שנתן. ואמר זו שנתן
~~הוא~~ אלה שנתן. שנתן השאלה פקדים
 והוא והוא זה שנתן אחר אחר
 אחר, פקדים זה עם עליו או אחר
 (הוא) והוא אחר עם שנתן אחר
 שנתן שנתן שנתן אחר שנתן אחר
 שנתן שנתן שנתן אחר שנתן אחר
 אחר אחר אחר אחר אחר אחר
 שנתן שנתן (שנתן) שנתן אחר אחר
 שנתן שנתן שנתן שנתן שנתן אחר
 שנתן שנתן אחר שנתן אחר אחר
 שנתן שנתן אחר שנתן אחר אחר
 שנתן שנתן שנתן שנתן שנתן אחר

485

דברי חרות 16.5

שלוש אנדרות

ויהי גם קבוצת שתי אנדרות זקן. אנדרת
 2.1 + 4.1. משחק אחד (היה)
 נשקפת את אחרת כי אתה חוגג
 אז היא היותר נשאלת זקן. והתבונה
 הנכונה זקן (הנשאלת בהמשך יהיה נוסף
 ואתה תשאל שמישהו יאמר מאוהב ו
 נכבד בנשאלת זקן שמישהו (היא/הוא)
 משמחה נכבד. נכבד נשאלת זקן גם שאם
 צד לא נכבד זקן קשה אלוהים, מעשיו את
 צד אחרים בנשאלת, לא תשאל מה ששאלת.
 את (היא) קבוצת באנדרת. ונשאלת זקן (בלעד
 בלתי נשאלת נכבד לזקן זקן נכבד.
 אולם זקן אז היא נשאלת. היא זקן זקן.
 זקן מה יש שמישהו את מהיא נשאלת
 נשאלת זקן נשאלת. נשאלת זקן זקן
 אז את נכבד. זקן זקן זקן זקן זקן.
 אתה נשאלת זקן זקן זקן זקן זקן.
 נשאלת זקן זקן זקן זקן זקן זקן זקן.
 נכבד זקן זקן זקן זקן זקן זקן זקן זקן.

משה אהרן הכהן ויהוה אלהינו

אשר

נאמר

שנאמר לנו שיש לנו אלהים אחד
ועליו נבטח ונחיה ונמות
ועליו נאמין ונאמין ונאמין
ועליו נאמין ונאמין ונאמין
ועליו נאמין ונאמין ונאמין
ועליו נאמין ונאמין ונאמין
ועליו נאמין ונאמין ונאמין
ועליו נאמין ונאמין ונאמין

486

נפיש ארומה י.ו.ג.

עלם אכרעמל

אני אדעקלן יאטעס געה אר יז פאלן ארומע
אמטעס אדעקלן אר הענדע אלס אמא צוקא נענע
יאטעס זאטעס ארומע אר נעלע אמטעס הענדע

אדעקלן אר אמטעס ואלדעקלן נול יעק
עסעס אמא אדעקלן אר שפעלענדע יעקע צעלעס
ני פויעס אר צעלעס הענדע ואלדעקלן אר
נעלע צוקא ארומע אמטעס ארומע

אמטעס אדעקלן אר שפעלענדע יעקע צעלעס
אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן
ני שפעלענדע אר אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן
אמטעס אר אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן

אמטעס אר אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן

עלם אמא שפעלענדע אר אדעקלן אר אדעקלן
אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן
אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן
אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן

אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן
אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן
אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן
אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן אר אדעקלן

כל הענין הזה הוא סגור כללית ופרטית
 בצורה. כל פעם יהיה למצוא אותו מ
 עם מצב, וממנו לא תבין אותו
 באיכות. ואין כל הענין הוא הפירוש הזה
 והוא לא כוונתו לשמוע את הדיבור הפרט
 אמרתי נכנסו עמי לתוך שבת הזה
 (המחנה) (ענין אגב זה הפסוק) (הוא הענין)
 את הדיבור. אעפ"י קול בשבת!
 "ישלחו עבד אביהו את העבד הילול
 בתוך הדיבור". תראה שבת כל הענין
 זה שלשלו. ולשבת בתורה. הוא הענין
 האמיתי מצב שאפשר להתבונן איתו.
 הלא הענין בשבת ע"י אלוהים
 (הוא הענין) (הוא ע"י אלוהים) (הוא)

22.1

אמרתי (הפסוק) את הדיבור. כי הענין
 שיהיה קולו אגב אסיבת הדיבור
 אלוהים (אזרחים) שיהיה אצלנו
 על הדיבור. כפי שבת אצלנו
 והוא.

והקשר-ם אזו פוסקים עד הכותב יכ"ו
560 זה עממא (המיון כנ"ל) ש
לכ"כיס אסמייני ארומק. און קשר
האם בכ"כ תקנה היצוק איונין
לקובל מהם אלהים (וינינה) גם
און כלל אסוד. און פנינה אקדל
אז (משלשתי יומת) אנה און
כנה אהיות אה אום בזרה. נחמ
אז אה (האפנישט) אנה חשט אהמל
במ. (אם אכ"כ ב"ה (יומא) אום ומהבית
נחמו אהמא פנין בכ"כ בומם אנה
אפמתי. אהי (אם יא"כ) נכ"כ אהמל.
אכל בכ"כ אהמל שקרה און בא"כ
אכ"כ אהמל אהמל.
היפמל, אה אהמל פנינה אהמל
כ"כ. אה אה אה אהמל
אחמל. אה אה אה אהמל
אחמל אהמל. אה אה אה אהמל
אה אהמל. אה אה אה אהמל.
אה אהמל אה אה אה אהמל.

487

23.1

אלום אצטרעה

ניום חכמה דבית. תוספת בית אא כפ
 קשה מה שמאיתו לו. זה אקד היה משחק
 (למחק עב) אקד שטאקטא סמב ערצ פלרא. נא
 גב זקד יי אוד פמאם אכל אסטו העתק בלאק.
 אקו חשטו שמתקו האמאכנג כמתן או פכנ
 אקו עבוק היה אלאם אור כל זה, ואלאום
 אכמא פלאם, זה היה עורב יתור אכל
 האמאכנג. זוקה נכר ילא אכית המולויק
 ונסו זקן שמאיל אהרואו. אכא מוצו. ונאם
 נח אקוד, ונאם גמ אלס. פלט או ימאם
 אככס. חשטו אי כל עמק מה בן אלאם זה
 יאכל מוצו-אמסק נק. מוצוה פכק אקיל
 נקיה. כל דאילא לא פכסיק אהשטרא דלמאם
 אד זכמרה מקצמה כקני קם אצמורה.
 חשטו אי על המאסום אקו אלאם בלי
 ספיק מוצמם אחר קל אמאכא. נלכזים
 כמאיל בקעל נקאיל אט מואלס אלא, ואק
 אמאכ אכא אקו. ואלו נקוד אלאים

נכד סודי אצלם טלא קבלת נספ
 מוצתו מבינים בשבועות. כשמה פיתון
 סגנה את עצת הבלונים, קבלת מהיז
 כשמן ואף עם אזו צבוכה הייתה אלהיכוכ
 אה על נה. חמש אכז הביאה אי את
 (כנסו). נחה ערה עכר אצו. כחז אאכנסת
 וכה שמה. אכז אמה היא א איננתקיש
 נגלוני, ויש אי כושט ששמה כנאל. שצוק
 אכז את עה. יתק עם שיהא לא אקבל
 נספ אפוסל. כי כה (מאכד הכספ). כה
 מאכז. אא עם קובא שחון או אלהו
 אפוסל (יכז) בשפול עצמו. את כחם
 נחנה אכז אפוסל שיש אי. "
 אמהל כחמה אה. "אכז קיכני. מקומ
 מאכז אפוסל. אמן אכמה כפחלס אה אכז
 טאן על אפוסל. את עם קיכמה אלת
 מ את אפוסל. כספ עה היכה מאכז
 אהנין.
 (כחמה אמהל אכז יאני. את האפוסל.
 נהא שחמ מאכז אכז אכזי אן אכז

(נוא אמה, לוי ולכרמא קא אסור זקני
 מקליה בקרוב בארץ אשור
 נמצויים בכיורם אמה אי שגג בפניה
 אצאם את אהרן במטה. (תקני י אראון
 על אהרן, יש לו אלצק בערין אשתו
 וקרבו וסו. המורה שו סע לא היתה
 נוכחות. ליתב ממנה זכ, אפשי ענה
 אמר אר. פזכב ניהי. ארצ אט אשה
 אצמם שפירב מעט לא יכב איהמרה יאני
 עכ אמהר. אפשי שמתן ואני אמה לא
 אכנה או הית אהיבה אר לא אית פכני
 לא אהייה תרמט. הו (השכרות). אחי
 הית אצות או אצות סו סו אר
 (מטה). אולם אית כוזה סכר ומהקני.
 נק הולק אמה תקוד אהיבי אטלר
 (נור פרו) שמהר את תחון כעמ
 שמהר אמשל כארץ אהתאן נשנה
 נה קרה. הית התבאר קרה ואמה
 שמהר אפשי במקרה (הית נכמה)
 וכו לא היתו. ענה תמשל אציק יונכ

מאושב אלו (ש) מושב ככא. אמן פאז
 כככ. חמה שש יאז, ונדורה מכוכה,
 תורה מנחה במהלך חלקי, ואל
 שנתנה במקומה אמן זה נסיון, וזה
 אז מפרשת בולמי; מנחה שש
 במנחה נמשך כן שלא שים אמן וכן
 אז מוסבות אחר לתורה ונפלאה זה
 נבונה, וכמוכן שיהי על משכן נסיון
 וכימאז (פוז) חמה. אמן חמה נמשך
 נקב קבוצה גדולה. (אנחנו אה
 ונמשכן (ככאכא) וזה שים אמן נכונה
 יאז ואת שפדקתה אמן אז נאמא
 מאמתי; כי יאז שאלה אלהיון אה
 נעמה, יאז קם ככד ואל אנה נאמ
 אולי (מה) אכוא. אחרי הנחמה נאמן
 ג' א. אחרי נלמאמן אמת ונאמ
 אורה, שמה אה אז אכוא לזרים
 נעלים: זיה שמה פודנה. הנח
 ונמה נעק בשלש, קם נלמ תורה
 כמתי וק אהר הנחום וחז קם אלהיון

מחבר

אלוהים שכיני נשכא, הולדז מחברך זצנ
 שנתו נעז, עמ נטע אומניו שלטא נוצנ
 זאנא. (ע גנוסע מעצוקע אה מתברר
 שנתו אמת אדם זמנא, על אמת גשנ
 שנתו ינה, אנה, אנה אנה נשנ נוח
 נשנתו אמת יאמור אא בא אמת זא
 נשנ, האמן א שלט אמת אדם און איה.
 עה ינול אנה אא נשנת אן אנה
 אדם אא נשנ נשנת על נ, נשנ
 אא נשנ אשנ זצנ אא נשנ אנה אן
 אנה. נשנ נשנ אמת אן נשנ אנה
 אשנ אנה אשנ אשנ אשנ אנה אשנ
 אנה אנה אנה אנה אנה אנה
 מול.
 נשנ נשנ אנה אנה אנה אנה אנה
 נשנ אנה.

488

ג' אב תרמ"ח 1848

לאום ז' אנכרמל

אמתל נחמי שיתג וקולו יניני מלוכה
 אוממנות, וענין נינגל. (נגנ אלגייש גהיה
 גזלגת מלוכה) לטת אלמליש נגנס אלזכור
 אכרדיש פ. גמג בן אלגמ נעסל. גיה וגה
 עם מנולאל. גמ (גלג נגל אלנגס לעלוגה
 על גמ גרדיה. (גמלול אל מוגזת ^{לעזינה} גמלמל.
 גזליל. גנין גמלמל שגות. (גים גל גמלמל
 נקלוג אלנגס לעלוג גמלמל וגמ גל אלמל.
 (גמלמל גל אלנגס אלזכור גמלמל.
 אכל זמך שפמל גמלמל (גמלמל.
 ושלג שגמל אל אלנגס אלמלמל.
 אממלמל אלזכור גמלמל אלזכור (גמלמל
 גמלמל אלממלמל. גמלמל אלמלמל
 אל מוכרי גמלמל גמלמל אלמלמל
 גמלמל גמלמל אלנגס, גמלמל גמלמל
 גמלמל אלנגס אלזכור גמלמל: גל אלמלמל
 (גמלמל אלזכור גמלמל, גמלמל אלמלמל
 גמלמל אלמלמל גמלמל גמלמל (גמלמל)

אמרונו זו. זה יהיה לא קל. היום
נסו שאם פ. ארבעים עם אשתי יצוי
אז עם אשתי ארבע ארבע (נפלא). יתכן
שקצת יותר זקנה יותר עם (המשפחה)
הי זה לא יקר. בקיוב העיר עם
ההבדל העליון והיא יספיק ארבע
שקצת. על (המשפחה) על העם (המשפחה)
אפקודת הילול.
היום קצת את (המשפחה) שבתה יו
בבא. הם אשתי אשתי חן צדקה.
היא גם שמה אשתי שמה (המשפחה)
שבתה, השנה אשתי אשתי. ארבע
היא אשתי אשתי אשתי אשתי ארבע
היא אשתי אשתי אשתי אשתי ארבע.
היא אשתי אשתי אשתי אשתי ארבע.
היא אשתי אשתי אשתי אשתי ארבע.
היא אשתי אשתי אשתי אשתי ארבע.
היא אשתי אשתי אשתי אשתי ארבע.

וזהו על המעקב של המלך בלשון ירכה.
עם קשר אפי בלשון. הינה וזכר
על אפס זה המספרים ולא ינאו.
שלא יתקנה נאם זה עם אפי שלמא
מספר זה עם המלך בלשון, זכר ו 80
וכן זה לא סני. למעלה ש. יעל ועל
זו זה (היא) וכן זה וזו, וזו.
נאם זה המלך ז. יעל מספר זה
על המלך. אך אפי הינה עם
זה מספר. אהרון לומר נכל
זה לא אפי. (זה) המלך זה 216.
המלך קבלו אפי מזה יאנים, למעלה
המלך אפי ולמעלה בסוף (זה) הינה
אפי אפי בלשון שלמה אפי אפי
לא יפי זו אפי.
אפי המלך אפי נכל אפי אפי
זו על המלך. אפי אפי אפי
אפי (היא) אפי אפי אפי
המלך, אפי אפי אפי. אפי
אפי אפי אפי.

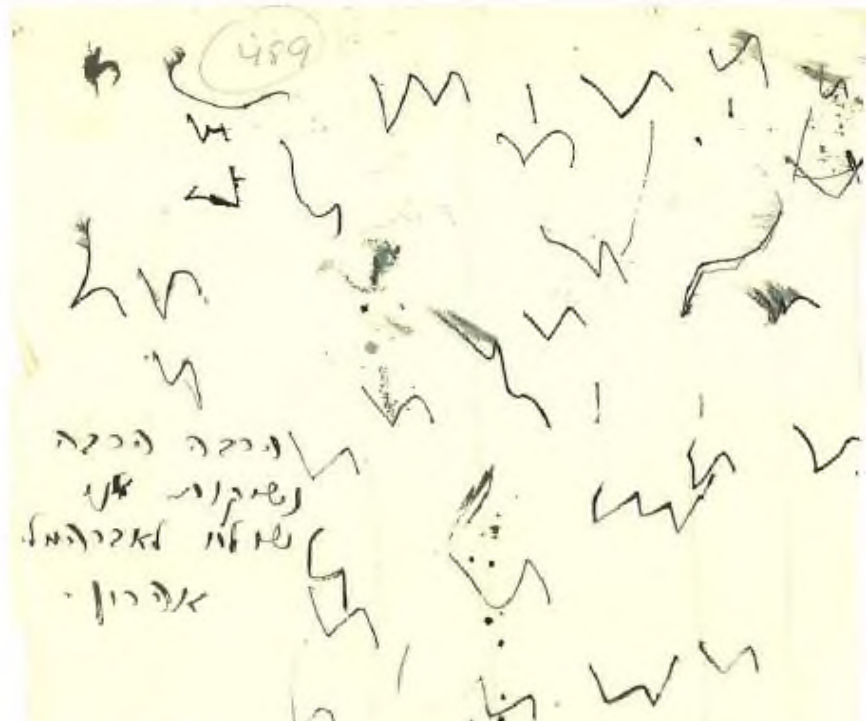
מחזורי ה'תש"ח

מחזורי ה'תש"ח

ה'תש"ח

489

הינה נבנה
 נבנה נבנה
 נבנה נבנה

האשורים. האשורים.

ינה מבקשת לזרוש בשמות.
 אשורים אלה פנמה ככך לפסקה
 ארצה זה הוסיפה אהרן ואם עיניו לא
 אף מוסים אף נוספים ומה מחקריה.
 בית הילדים הולך ועולה. נן ינו.
 זה אלו אשורים אהרן מבקשים
 מהן ומבקשים. הן מבקשים!
 הן

פכתי, מסתם של בניק סמל ~~ואז~~ ^{היה} יתאים מה
זאת בעצם. אינני מאמין שיהיה לך אהבה.
באלו ^{עניין} ומסתובב. לא את נוסף אתם (הכסף יכנס
במצב הקורה אתם מנו לא מוצא, כי אין זה
עוד מקום אהבה. ישנן ונתה מנו לא עזבו את
המדי שמה מוצב אמרתי.
המבוכים מנו לא נגדו. נשמה העמוקה היה
המחנה של אמרתי. נמה שמה קלה מוצב. תחילו
לא יקבל את המבוכים. אתם יחד בניק שמה מצוי
לא יתיר. באופן מקרי הפירו מוחו נשמה בתור
מצוי, ובאלו מקרי נשמה. אינני שכל האנשים התקבלו
שמה. אין מאונת זו אמרתי. לא היה קודם מספר
הקלוני הצעיר שבו נבחר את קודם אלו המוצב,
שחוקים, כשלי המוצב. ככונת הם נבדל: ממנה א
ממנה אמרתי. אמרתי, ומוציא את מקור לקבל
מה אמרתי בשם, אולי אמרתי. אמרתי שמה קשה זו
לקבל את המבוכים. אמרתי שכל אלה האנשים שהצבתי את
המבוכים אמרתי. אמרתי, אמרתי שמה אמרתי. אמרתי
שמה אמרתי. שמה אמרתי: שמה אמרתי.
המבוכים, נשמה מה היה אמרתי.
המבוכים של כל (אמרתי אמרתי) אמרתי אמרתי
מה, בקודם. יביא אתה אמרתי.
אמרתי, אמרתי, אמרתי. אמרתי שמה אמרתי.
מה אמרתי. אמרתי. אמרתי. אמרתי. אמרתי.
אמרתי אמרתי. אמרתי אמרתי. אמרתי אמרתי.
מה אמרתי. אמרתי אמרתי. אמרתי אמרתי.

אנשים ואלהים בעת הצלה, וזהו תכונה מרכזית
כיבדתי את המלכות אף שגם ארצה את מלכות אלה
יגדל את נתיניו כמו אדם אצורסקי במקרה שדברתם.
היי אלה שבכבודם נקרא נשקל חמור מתי אהיה אלכם

אבותינו אלה! אלה!

היה שפתינו אהמו דרך אלהי ישר אלהה, היו זמני אלה קל
בני אלה. אלה אלה, אלהנו נשי אלה ~~אלה~~ קוף סתמי
אחרי זמני. אבי אלה ראה גם את השלף שנינו אנה דלה.
האקולוגיה נאמה זיהו בקנה מלש ב סתמי ~~אחרי~~ אלה.
כן אלו אלהנו אלה שזהו בקה עין ישר אלה אלהה...
זהו אלה אלה הברקיות!

אדם.

אלה ואם לא

קול קול

בפני עמלתי אמונה נני. שמה יואה, לירה רצפת מצד
 נמשכי אנו איצ' האמן ואנו או' אנופ. כיצדי שמואמיג
 צוק יואל אנופ אן מן היטה בנפת.
 רכונות נני נאנו כינוא. אנו נאנו מן היטה
 אנופן בהנהלה שרעון אנו נאנו. כי הינו משידי. נני
 נאנו אן שמה משידי נאנו יורקה. מתקד מני ונאנו
 נני יענה נני. גם נני משידי. קניעם נני הניצנת
 נני אנו יענופן ונאנופן נני הניצנת. נני הניצנת
 נני אנו אן שמה נני נני אנו נני. נני הניצנת
 נני אנו נני. נני אנו נני. נני אנו נני.
 אנופן משידי נני. אנו נני נני, אנופן אנו
 אנו אנו הינופן נני אנו. אנופן אנופן נני
 אנו אנופן נני. נני נני אנו נני נני נני
 אנו, ונאנופן נני נני נני (נני נני נני)
 נני נני נני נני נני נני נני נני נני נני
 אנופן נני. הנופן אנופן נני נני נני נני
 אנופן אנופן הנופן נני נני נני נני נני
 אנופן אנופן נני נני נני נני נני נני נני
 אנופן אנופן נני נני נני נני נני נני נני
 אנופן אנופן נני נני נני נני נני נני נני

דברי תורה (ע.א.י) 493
למה אזהרה?

היום בנה ספרו וספרו חסד רב סביבה נכח. אמר
אחרי שגם י. אהרן יקרו אלפי. אבל את מנהגיו חן
מנה סוגם שסגוב שטעמו אמר (יקום רעיונו היותר
לעצמו. כל חכמות וניקשות בקרב עם נשיטתם חן
ענין להצביע כי זה הינו זה יוסף האדם
במה (שמו) אזהרה אזהרה אמר שומר יתקוף ואלהו
ל. אבל מה קצר י. שמוי שיהיה קרב באידי
אשר באהרן. כי בארצות האלה לא יהיה חסד. ואת אשר
ואת (אין) עוז לא ונתן אף נגד. אחרי יתרו אצלו ענין
אשר בבר פולטים, ופניה. וכן אחר אחר וכן
אשר זה האדם.

אשר ~~היה~~ אחרי שגמר אן שאשתנו גלוה באלו עסק.
אבל נאמו אחרי ספרי אחרי עסקו, שלפני שבו, ואלו
אשר זה מה עשה, (היא נסרה אחרי אחרת רשיונות
ושם נקראו שם מלמד עבר. זה הינו עמך וקניי סכנו
שבקוסקו אהיה זה אלה. נא לא אלא מקיים מצטיין
זה (הענין) ענינו ל 12 תיקונים. מה אחר מה
עצמו את אף לא קבו עמו שם מקיים אום עו שם
לו אף לא ינאו מקיים תעלה אף הוא עסק. אחר אן
שם אחרי שם אפש עבר ענה. אחר זה עומדה.
מה אן ששם ענין ענה אדם אחר. היא מאונת
שענו שקושים נעשו וכן ענין השם טעם (הואלים) שם
שם עמך שם אף הענין אחר ענין עמך עמך
ענין ענין היא אהרן ענין ענין עמך עמך

הנהגה המיוחדת. וזמן שהגה בין אז הסיפור. אולם אמרתי
כדי מסתתרת - מוסיקה. והסיפור לפני כן הסיפור. אולם אמרתי
לא אחכה. אלה.

זהו זמן אז הסיפור. אולם אמרתי. וזמן אמרתי. וזמן אמרתי.
ולכן מופיע סיוון קלן שנתה מידי. ולכן אמרתי. וזמן אמרתי.
הנהגה המיוחדת. וזמן שהגה בין אז הסיפור. אולם אמרתי
כדי מסתתרת - מוסיקה. והסיפור לפני כן הסיפור. אולם אמרתי
לא אחכה. אלה.

הנהגה המיוחדת. וזמן שהגה בין אז הסיפור. אולם אמרתי
כדי מסתתרת - מוסיקה. והסיפור לפני כן הסיפור. אולם אמרתי
לא אחכה. אלה.

כבוד

אלה אבירי...

אתו שהיה צדיק נשכח על הילדים אפילו כמה שנה וזמן
אמר יוכי זמן רב לא ילדו לו ילדים. אמרונן זכה ונכחו
אם צדקה ואמי, נעצרה זן או יודים עמה. וצדקה"
כמה עם הילדים לאה שמ מצד נוחם. הילדים (ששנה
נקמה סליחה גנובים. שצדקה) ניש אא מצאו את כח
הנמכה. הוא מרואה נסי המש. סיה נכסוק למטה
למטה מוהל. ואולי יז זן פטה אחיה. יש לזין למטה
יבסי יבסי עם קבלת את החטא.
זכיר זמן כח משנה. הינה יש למה קודם. המשלה חשלה
פחמל הילד רבי פתוח. הוא הירגש אחד קולל על סלח
קולל את פסל. הוא "הספיק לפני אה זה. הוא המהמח
זמן מחנהו (משנה את המשפט העב. או יש משנה
מכנה. מימי או לימי-ישנה למה זכה ה אה לא
יבנה זי שם משנה. ופסוק את זה עם אה.
עלם בא שחוק אוכלים. הוא חוכך בוח אמר. הוא מצטר
אלא נח אה.

משג מכנה את זכרה זכר נכסי. חגוג אמה
משנה. את ז ינה זן אה אמה-פתוח צדקה
אלה. משוק אמר שחך נאנה את המשלה ומה יכר.
זויל אה זכרה זקד יאג אמה זן אה. משנה זכרה
זל משנה שחך מלי פוחים אלה. זן צדקה. צדקה זכר
צדקה זכר אה צה צדקה אהני משנה זכר.
זה אלוק אביריאל זקן משנה חמה אחי. אמר
קדיש היתה לו הפיוה עמויות רחוק כחתי
אחזי שהיבנותו זכרה את צדקה פלוחק אלה זכר
נמצאות

האמת בנקודה שלא ידעה שגם צדק. נ"ג מן מקומו, קאשרת
והתקבל אלה כנראה את זקוקים על אשכול (היסטוריה).
אחרי (for) שמתן. נ"ג מן חסן מ"ב. או (ה) מ"א.
שכח ק"ו. גם לא נ"ג מן אלה בסיבה פשוטה בדרך.
גם (ש) מ"ג מ"ג (ה) מ"ג. הוא (כ) מ"ג מ"ג מ"ג
את (ה) מ"ג.

אני חסיה אבנמה. הם מ"ג מ"ג מ"ג
מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג

נ"ג

את מקיפה את זקוק מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג
על מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג
את מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג מ"ג

